

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ
ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΔΕΚΕΔΑΖΕΤΕ

Υπάρχουν εν Κίνα ερμηίται, οι όποιοι τυφλώνονται μόνο τους. Όταν τους ρωτήση κανείς γιατί τό κάνουν αυτό, του άπαντούν ότι έτσι κλείνουν δυό πόρτες, στον έρωτα και άνοίγουν χλίεις στη σοφία.

Επίγραμμα πολυκαθού, γαμβρού εις τόν τάφον της άποθανούσης παινεράς του :

Ενώθε εν ειρήνη
κειται η Μαριγιά,
ήσυχασεν έλεινη
μή ήσυχασα κ' εγώ...

Άλλοτε εις τους καθολικούς άπηγορεύετο ο γάμος μεταξύ συγγενών μέχρι έβδόμου βαθμού συγγενείας. Δηλαδή δεν μπορούσε να νυμφευθή κανείς ούτε την... έβδόμη εξαδέλφη του !

Οι Πορτογάλλοι πολιορκούμενοι κατά το 1546 υπό των Ινδών εις τό φρούριον Ντιού έπέδειξαν ένα υπεράνθρωπον θάρρος. Είναι έξηκριβωμένον ιστορικά, ότι όταν τους έλευσαν τα πολεμοφόδια πολλοί στρατιώτες από την λύσσα τους έβγαζαν τά δόντια τους και τά χρησιμοποιούσαν στό τυοφρέκια των ως σφαίρες!

Ο Διογένης, μέσα στό βιρέλι του δεν ειχε άλλο έπιπλο, έκτός από μία γαβάθα για να πίνη νερό. Μία μέρα όμως είδ' ένα παιδι που έπινε νερό με την χούφτα του και ειπε : «Αυτό τό παιδι με έδίδαξε πώς χρησιμοποιούω ένα πράγμα περιττό.» Και άμέσως έβαλε τή γαβάθα του.

Δύο Ρωμαίοι συγκλητικοί έκάθηντο δίπλα στον Καλλιγούλα και συνομιλούσαν. Άξαφνα είδαν τόν αυτοκράτορα να σκάει στά γέλια και τόν έρώτησαν για τίό λόγο γελάει. ΈΓελώ, τους άπήνησεν τό αυτοκρατορικόν κήνος, γιατί συλλογίζομαι πώς αυτή τή στιγμήμπορώ να σως άποκεφαλήσω και τους δυό σας».

Ο Λά Μπρυγέ έλεγε :
Οι γυναίκες δέ θα έκαναν τόσους κόπους να βάρωνται και να φταισιδώνονται άν ειξεραν ότι όλες αυτές οι μογιές τις κάνουν φρικτές και άποκρουστικές.

Οι Εφέςιοι εζηλευαν πολύ τους συμπατριώτες των που διακρίνοντο μεταξύ των και τους έζώριζαν υπό τό πρόσημα να πάνε να διακριθούν και άλλο.

Ο Βολταίρος όταν έξηρχόθη κατά τή θησαυρία, ειχε πάντοτε άπάνω στό γραφείο του τός λεράς γραφάς. Όταν τόν έρώτησαν σχετικώς ο μέγας φιλόσοφος άπήνησε : «Όταν έχει κανείς μία δίχη έχει πάντοτε υπ' όψει του τά πεπραγμένα των αντίδικών του».

Ο Θεμιστοκλής μία μέρα που ειχε πάει τό γυίο του στην Άγορά, έλεγε : «Αυτό, ο μορτακος διευθύνει τή μητέρα του, ή μητέρα του διευθύνει έμένα, εγώ διευθύνω τους Άθηναίους κ' οι Άθηναίοι διευθύνουν όλη τήν Ελλάδα. Λοιπόν, αυτός ο μόρτης διευθύνει όλη τήν Ελλάδα !»

Ρωτούσαν τόν Άγησίλαο της Σπάρτης τί είναι προτιμώτερο να είναι κανείς, δίκαιος ή άδίκος. «Αν όλοι οι άνθρωποι ήσαν δίκαιοι, άπήνησε ο Άγησίλαος, δεν θα έχρησιζότανε άνδρεία ος τίποτε.»

Κάποιος νεαρός παρουσίασε κάποτε στον Μπόθρον τους στίχους του. Μα από τή συγχύληση ή χειρόγραφο έγραψαν από τά χέρια του κ' έπεσαν στη φωτιά που έκαιγε στό τζάκι. Ο νεαρός έτρέξε να τό πιώσει. «Άφήστε τα, κύριε, τοβ είλε ο Μπόθρον, έπήγαν στον προορισμό τους.» Ο Έφραγιότης

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Σχολή λωποδυτών

Ο άνθρωπος εινε παντού ο Βίος. Ο Βίκορ Ούγκω στην «Παναγία των Παρισίων» λέει πώς οι λωποδυτές και οι πορτοφολλάδες του Παρισίου έδίδασκαν τους μαθητάς τους, βάζοντάς τους ναδειάζουν τις τσέπες ενός άντρωκέλλου που ήτο γεμάτο κουδούνια. Λοιπόν, από τινος ή Άγγλική άστυνομία των Ινδιών ανέκαλυψε μία παρόμοια σχολή. Αίθος ! Πανεπιστήμιο πραγματικό, δέ λέω καλύτερα ! Ένας λωποδυτής, συλληφθείς, όμολόγησε ότι ήτο μαθητής του προμεμένου σχολείου κ' έδωσε πολύτιμες πληροφορίες για τους άστυνομικούς, περί τής λειτουργίας του.

Η διδασκαλία, γινότανε στα ύπόγεια ενός έγκαταλειμένου ναού. Τα μαθήματα ήσαν νυκτερινά κ' οι μαθηται ήσαν διηρημένοι σε δέκα τάξεις, ειχον δέ καθηγητάς άπομάχους και συνταξιούχους ήδη λωποδυτάς.

Οι νεαροί φοιτηται, υπερβαίνοντες τους τριασούτους, έμάθιαν ενεί πώς να διασκηρύνουν τις κλειδιονίες, να κατασκευάζουν άντικλειδιά, ν' αδειάζουν ν' εύκολία τις τσέπες των άλλων, να πηδούν τους τοίχους και, εν ανάγκη, να στραγγαλίζουν άθρορυβα τό θύματα, που θα μπορούσαν να τους ένοχλήσουν.

Εις τις άνωτέρας τάξεις, οι καθηγηται άνέπτυσαν πολύ πτό δάσκαλο έπίματα όπως π. χ. πλαστογραφία, τιραπολίση, άνόματα χρηματοκιβωτίων, κλπ. Επίσης ενεί έδιδάσκατο και ή γλοπή άλ' άμερικαν.

Η φοίτησις ήτο τετραετής, όπως και στό Έλληνικόν Πανεπιστήμιο, μετά τήν οποίαν οι φοιτηται, υποβαλλόμενοι σε άδστήρας έξετάσεις, έπιωναν, εις περίπτωσιν έπιτυχίας, ένα δίπλωμα που μ' αυτό έγένοντο δεκτοί στις μεγακτείες λωποδυτικής συμμορίας των Ινδιών.

Οι μαθηται δέν έπληρωναν τίποτε κατά τήν διάρκεια των σπουδών των, άλλα μόλις κατόρθωναν να κερδίζουν με τό χρέμα τους τό μισό τους, ήσαν ύποχρωμένοι να δίδουν πέντε τοις εκατό στους καθηγητάς των εκ των κερδών των, τα όποια, άλλως τε, ήσαν άποτελέσματα τής καλής των διδασκαλίας. Έννοείται, ότι μετά τήν έπέμβασις τής Άγγλικής Άστυνομίας, ή Σχολή διελύθη και έκλεισθη. Όλοι οι καθηγηται κατόρθωσαν να διαφύγουν και μόνον ένας μικρός αριθμός, μαθητών συνελέγηθη. Έτσι μπορεί να ελαττω κανείς ότι τό περιλαμπρό αυτό Πανεπιστήμιο θάναυσταθή πουνενά άλλο.

Ξενοδοχείον των δειλλων

Ένας φιλόνθρωπος, επί πλέον και... φιλόσοφος, του Σαιν — Ζόν, Ίξρουε από τινος στη Νέα Γη μία έγκατάσταση εντελώς κρηότυπη : ένα ξενοδοχείον για τους ασύλλους.

Ο κ. Γουέλντράφ — αυτό είναι τό όνομα του τζέντλμαν — ειχε προσέξει ότι οι περιοδεύοντες στη Νέα Γη ειςέσκοντο σε δυσάρεστο θέση εξ αιτίας των ασύλλων των, γιατί τα περισσότερα ξενοδοχεία δέν έδέχοντο να φιλοξενήσουν και τούς.

Τι έστρεψε λοιπόν να κάνουν οι κύριοι των γενναίων αυτών ξώων ; Να χωριστούν από αυτά, όποτε τό πράγμα θα ήτο πολύ ασήηρο γι' αυτούς, ή να πάνε να κατοικήσουν σε ξενοδοχεία πέμπτης τάξεως, όπου έδέχοντο και ασύλλους.

Ο κ. Γουέλντράφ άπεφάσισε να θέση τέρα σ' αυτή τήν κατάσταση. Γι' αυτό τό σκοπό έστρεψε ένα πολύ κομψό οίκημα με άμορφο. Τό ένοίχιο είναι καπός άκριβό για μέ, της Έλληνιας : 8 δολάρια ήμερησίως, δηλαδή 450 δραχμές περίπου, άλλα συμπεριλαμβανεται σ' αυτό έλεκτη τροφή, γυμναστική και διδασκαλία.

Τό ξενοδοχείο του κ. Γουέλντράφ καθώς γράφουν οι έφημερίδες του Σαιν — Ζόν, κά- νει χροιάς δουλειάς.

Ο Σουλλέκης

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πληροφορούμεθα ότι από τινος ιδρυθή Σύνδεσμος Συντακτών Περιοδικού τύπου. Τό Συντακτικόν Προσωπικόν του «Μιουτικέτον» δηλοϊ ότι δέν άνήκει εις τόν άνωτέρω Σύνδεσμον. Η Σύναξις

